

Bilag 2.

Ekstrakt af beretning om nordisk udenrigstjenstligt samarbejde.

Under Nordisk Råds 8. session i Reykjavik i juli 1960 vedtoges det i en rekommandation nr. 6 at anbefale de nordiske regeringer at undersøge, i hvilket omfang der ved nordisk samarbejde kan opnås en rationalisering af udenrigstjenesten, særlig i de efter den 2. verdenskrig oprettede nye stater.

Med udgangspunkt heri rejste den danske udenrigsminister spørgsmålet ved det nordiske udenrigsministermøde i Oslo i august 1960. Som et konkret eksempel til belysning af sagen fremsatte den danske udenrigsminister i denne forbindelse et skitse-mæssigt forslag om, hvorledes et nordisk samarbejde kunne tænkes udformet ved tilrettelæggelsen af repræsentationsforholdene i staterne langs Nordvestafrikas kyst. Det vedtoges at henvise såvel det generelle samarbejdsspørgsmål som det konkrete danske diskussionsgrundlag til nærmere drøftelse mellem cheferne for de nordiske udenrigsministeriers administrationsafdelinger.

Disse drøftelser fandt på dansk initiativ sted i København i dagene 9. og 10. januar 1961.

Konklusioner.

a. I betragtning af de stigende vanskeligheder ved en effektiv udenrigstjenstlig dækning af det stadig voksende antal af selvstændige stater, med hvilke de nordiske lande er interesseret i at optage diplomatisk og konsulær forbindelse, kan der ikke herske tvivl om, at udviklingen vil gå i retning af en udvidelse af det allerede eksisterende nordiske udenrigstjenstlige samarbejde. Mødedeltagerne er enige om at anbefale deres respektive regeringer at støtte denne tendens til øget samarbejde mest muligt overalt i verden.

Samarbejdets nærmere udformning er dog ikke egnet til fastlæggelse i generelle aftaler. Det må tilrettelægges ved konkrete aftaler mellem de i hvert enkelt tilfælde interesserede landes udenrigsministerier eller de pågældende repræsentationer i udlandet.

b. Det anbefales, at de nordiske udenrigsministerier i videst muligt omfang holder hverandre underrettet om deres fremtidsplaner med hensyn til oprettelse af repræsentationer i de nye stater, således at der bliver lejlighed til at drøfte mulighederne for (1) en spredning af placeringen af repræsentationernes hovedsæde inden for den gruppe af stater, de hver især tænkes at skulle dække, eller (2) kontorfællesskab i tilfælde, hvor flere repræsentationer af hensyn til de interesser, de skal varetage, må have hovedsæde i samme by, samt (3) koordination og indre praktisk samvirke i det løbende arbejde.

Med henblik på drøftelse af bl. a. disse spørgsmål er det hensigten fremtidig med regelmæssige mellemrum at afholde møder mellem administrationscheferne fra de nordiske udenrigsministerier.

c. I staterne langs den nordvestafrikanske kyst bør der tilstræbes et regionalt nordisk samarbejde. Når Danmark og Sverige måtte åbne ambassader i henholdsvis Ghana og Liberia, vil disse være opmærksom på enhver praktisk mulighed for at bistå hinanden og de andre nordiske landes repræsentationer i området.

Muligheden for en rationalisering ved etablering af et lokalemæssigt fællesskab mellem de nordiske repræsentationer i Nigeria vil blive gjort til genstand for en nærmere undersøgelse.

d. Mødedeltagerne er enige om, at rent nationale nordiske repræsentationer som hidtil i enkeltstående tilfælde vil kunne varetage andre nordiske landes interesser, forudsat at disse er af begrænset omfang og ikke kræver detaillkendskab til de pågældende landes forhold eller frembyder mulighed for interessekollisioner. Sådanne ordninger vil dog også kunne anvendes med fordel i midlertidige nødsituationer.

Derimod foreligger der ikke et sådant nordisk økonomisk og politisk interesse-sammenfald, at de nødvendige forudsætning-